

decembra, ob sedmih zvečer. Pričite, saj se ta igra tiče vsakega slehernega, brez izjeme.

Šoštanj. Katoliško prosvetno društvo iz St. Andraža pri Velenju priredi v nedeljo dne 16. decembra v dvorani Zadrúžnega doma v Šoštanju ljudsko igro v štirih dejanjih »Vaški lopov«. Igra nam nazorno prikazuje življenje našega kmečkenga ljudstva. Sodeluje tamburaški zbor iz St. Andraža. Začetek točno ob pol treh popoldne. K predstavi vsi meščani in vsi okoličani najvljudneje vabljeni!

*

Na delo za „Naš Dom“!

Čas hiti! Prav kmalu bo prišel naš prijatelj »Naš dom« k vam v novi in lepi obliki, poln pestre in zanimive vsebine. Že prihajajo izpolnjene nabiralne pole. **Povsod porast, veliko število novih naročnikov.** Po nekod kar tekmujejo kdo bo pridobil več novih naročnikov. Tudi dekleta so prav pridna, zlasti ko so zvedela, da jih čaka veselo presenečenje. Potrudite se, fantje, izrabite vsako priliko, da zberete čim več naročnikov. **Pošljite čimpreje naslove**

novih narvčnikov, da bodo lahko vsi že dolili za Božič prvo številko. Sporočite tudi, koliko izvodov vam naj pošljemo za agitacijo. Agitirajte ob vsaki priliki. Dr. Krek je nekoč rekel: »Agitirati je lahka stvar, treba imeti le misel, idejo in jo p. . . edati drugim.« **Naša ideja je »Naš dom« v vsako hišo, v roke slehernega fanta in dekleta!** Potom »Našega doma« bomo najbrže zanesli med naše fante in dekleta misel katoliške zvesti in duha verske obnove. »Naš dom« bo glasnik naših idej! Pri agitaciji za »Naš dom« pa se ravnajmo zopet po g. dr. Kroku, ki pravi: »**Če srečaš prijatelja ali znanca, ki te pozdravi z »Dobro dan«, odgovori mu »Bog daj!« in tretja beseda naj bo že agitacija za dobro stvar!**« Fantje, tako delajte, tudi dekleta se po tem ravnajte! Postavili smo vam cilj: **V vsako faro 100 »Naših domov«!** V kolikor ste se že k temu cilju približali? **Na delo! Prav te dni podvojite svoje delo, ki mora biti kronano s polnim uspehom. Vse za »Naš dom«, to bodi naš pozdrav in geslo v dnevih nabiralne akcije!**

pozabljenost. Pri nas že nekaj let sem cvete neka cvetka, kateri pravimo ovaduštvo. No, in kakšni so ovaduhi? Dr. Krek je nekoč rekel: »Vsi tatovi, vlomilci in roparji skup niso zagrešili toliko krivic nad človeškim imetjem in življenjem, kakor skupuhi in ovaduhi. Teh poslednjih je več in so nevarnejše od prvih, zato se nam je treba najprej in najbolj boriti zoper ovaduhe. Saj so posledice ovaduštva neizmerne in neznosne.« Resničnost teh besed je izkusil že tudi marsikateri izmed nas. Zato pa ovaduho ne maramo, pa tudi ne spoštujemo tistih, ki ovaduhe poslušajo za hrbotom tega, ki se braniti ne more. Zato pa ovaduhom prezir, ponosen prezir poštenih ljudi; tistim pa, ki ovaduhe poslušajo, naše pomilovanje. Vsem pa, ki so ali so bili preganjani, vztrajnost in odločnost, ker končno le mora pravica enkrat zmagati! Božji mlini meljejo počasi, a sigurno!

St. Ilj v Slov. goricah. V St. Ilju v Slov. Goricah je dne 4. decembra umrl g. Mirko Bauman, znani narodni borec na naši severni meji. Star je bil šele 46 let. Pred letom si je nakopal zavratno sušico in vsa zdravniška nega mu ni mogla vrniti zdravja. Rajni je bil rodom iz Sv. Jurija v Slov. goricah, odkoder se je priženil na lepo Dražovo kmetijo v Zmrzlenku. Bil je zaveden Slovenec, zvest katoličan, napreden gospodar, znan pevec in pobornik za pravico in svobodo. V dnevih preobrata je delal noč in dan za našo skupno stvar na meji. Kadar se je bilo treba postaviti kot borec, bodisi za narodne ali krščanske ideale, si našel Mirka med prvimi, ki so zastavili vse svoje moči in tudi premoženje za zmago pravične stvari. Padel je torej zopet nov steber na naši meji in sicer v najlepši moški dobi. Tik pred smrtjo je bil previden in pobožno je sprejel sv. popotnico. Pogreb se je vršil v četrtek, dne 6. decembra predvečer na šentiljsko pokopališče. Udeležba prijateljev je bila izredno velika. Pogreb je vodil domači g. kaplan Rauš v spremstvu g. župnika Vinka Kranerja od Spod. Sv. Kungote. Ob grobu se je v imenu sobojevnikov in prijateljev poslovil od umrlega njegov osebni prijatelj Fr. Zebot, ki je slavil zasluge pokojnikove za naše obmejne kraje. Ganljivo je bilo, ko je med sv. mašo žena-vdova z vsemi

St. Peter pri Mariboru. Skrb za reveže ter brezposelne je res hvalevredno, Bogu in ljudem dopadljivo delo. Ni pa to skrb za brezposelne siromake, ki nimajo sredstev za življenje, da se jih na zimo odpravi in napoti na deželo, odkoder so doma, ali pa k sorodnikom na kmetih, da se tam čez zimo preživijo. Takšen sklep je napravila neka občina blizu Maribora. Mi kmetje pa tega nikakor ne moremo razumeti, da bi ravno mi morali skrbeti za brezposelne in da bi se mestni in industrijski kraji kar tako na rovaš in na škodo kmeta in kmetijskih občin radi odkrižali brezposelnih. Naš kmet si že tako ne zna pomagati in otrestiti številnih obiskov brezposelnih, hračev, in zlasti takšnih, ki prihajajo od bogsigavedi odkod z raznimi dovolili in priporočili in ki so

še mnogokrat prav nasilni, če ne dobe daru po njih volji. Čudni nazorji gotovih ljudi in krogov. Tistim, ki je naložena skrb za brezposelnost, naj tudi na druge mislijo in ne samo na kmeta, ki itak s težavo izhaja pod težo sedanjih gospodarskih razmer. Saj kmet itak rad da in pomaga, on nima vrat pred reveži zaprtih in ne odreče pomoči potrebnemu siromaku. Naj pa tudi tisti, ki so črpali moč sedanjih brezposelnih in ki so smeli korist in dobiček od njihovega nekdanjega zasluga, nekaj storijo. Saj je kmetu marsikdaj manjkalo delavcev za kmečko delo in še vsaj v naših kmetijskih krajih ni brezposelnih kmetijskih in poljedelskih delavcev.

St. Peter pri Mariboru. »Slovenski gospodar« je pri nas priljubljen in mnogo čitan časopis, tako da ga čitajo tudi oni, ki nanj niso naročeni in ki hvallijo in grajajo, kakor pač naneso, zlasti če jih resnica v oči hode. Pa pustimo to. O nečem se še od nas vendar ni pisalo, pa je potrebno, da se in da ne pride v

in leta 1924 je narasla ta številka na 7 milijonov.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memoranda, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru, Koroška c. 5

nes izrabljajo te izdolbine ribiči kot shrambe za mreže.

Življenje otočanov je zelo miroljubno. Nobeden ne plačuje davkov in se ne pritožuje radi javnih bremen. Jadrnica iz Valparaiso donaša samotarjem razne potrebščine. Vse je srečno ter zadovoljno. Pripovedujejo celo, da je bilo udobno na tem otoku tudi tedaj, ko so bivali na njem kaznjenci. Nemeč Hugon Weber ne čuti niti najmanjše potrebe, da bi se preselil iz samote v civilizirani svet, kjer je eden drugemu v napotje. Na Robinsonovem otoku je še dovolj prostora!

Vedno znova smo tiščali v pripovedovalca, ki se je pustil naposled omehčati in je ublažil našo radovednost še z eno robinzonijado te le vsebine:

»Angleški in ameriški milijonarji, razvajeni, bogati postopači, pri katerih ne igra denar nobene vloge, hočejo nekaj videti, kar je videlo doslej le malo ljudi, da lahko pripovedujejo pozneje svojim prijateljem in radovednejšem o izvedenosti.

Leta 1922 je morala ladja »Franconia« in leta 1923 parnik »Duches of Atholl« obiskati tudi otok Tristan de Cunha v južnem Atlantskem morju, ker je hotela videti večina potnikov pri vožnji okrog sveta tudi to posebnost med otoki. V obeh slučajih je bilo izkrcanje nemogoče radi

silovitih viharjev, a so doživljajev željni potniki vendar videli otok in nekateri pomorščaki, ki so zapustili parnika v čolnih, so obiskali otok ter pripovedovali bogati družbi, kaj so videli in s kom so govorili.

Približno 1500 milj od otoka Sv. Helene, ki je najbližji sosedni ter obljudeni otok, leži od sveta pozabljena pustinja ne le izven črte pomorskega prometa, ampak tudi najbolj drzni ladijski kapitani se ogibljejo skalovja otoka. Na otoku prebiva 150 ljudi. Puščavniko životarijo siromašno življenje, čakajo mesece, da cela leta, dokler ne prispe kak parnik ali jadrnica, da jim pripelje živež ter pošto iz domovine.

Prvi angleški lord admiral je izjavil v parlamentu, da ni bilo mogoče v zadnjih desetih letih prepeljati pošte iz domovine na otok Tristan de Cunha. V najnovejšem času je postalo v tem oziru nekoliko boljše. Vsako leto mora obiskati od otoka Sv. Helene ena bojna ladja tudi ta otok zapuščenih in spraviti tjekaj prehrano in pošto. Redko kedaj se prikaže še kak kitolovec, da bi vzel na otoku vodo, prehrano, krompir, sočivje in nekaj moke.

Otok je bil odkrit leta 1506 od portugalskega admirala Tristana da Cunha.

Dalje sledi

Gospod, ostani pri nas!

Molitvenik za slabovidne z velikimi črkami smo na novo prejeli in ga posebno sedaj za zimski čas vsem priporočamo! Spisal ga je monsignor Janez Ev. Vreže. Lepo vezan v zlato obrezo stane 22 Din. Dobite ga v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Otroci pristopila k sv. obhajilu. Otroci so še vsi nepreskrbljeni. Vzgojeni so vsi v pravem krščanskem in narodnem duhu. Naj bo Mirku slovenska zemljica lahka!

Sv. Ana v Slov. goricah. Vzajemna zavarovalnica priredi v nedeljo dne 16. decembra po rani sv. maši v Katoliškem prosvetnem domu javno gospodarsko predavanje. Govori Franjo Zebot iz Maribora. Gospodarji in gospodinje, povabljeni!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V torek smo pokopali kmeta Jurija Poliča iz Obrata, ki je v nedeljo umrl v 59. letu svojega zakonskega življenja 85 let star. Rojen je bil 3. aprila leta 1850, poročen dne 21. februarja 1876. Njegova žena Marija je 6 let mlajša. Še do zadnjega je sama gospodarila. Bil je dober in varčen gospodar. Od njegovih otrok še živita dva sina in ena hčerka. Naj v miru počiva!

Sv. Rupert — Sv. Boltenk v Slov. goricah. V nedeljo dne 16. decembra po rani sv. maši se vrši pri Sv. Rupertu v cerkveni hiši gospodarsko predavanje o zavarovanju, predava g. ravnatelj Mihelčič iz Celja. Isti dan popoldne po večernicah bo enako predavanje pri Sv. Boltenku v Slov. goricah, v gostilni Horvat. Gospodarji in gospodinje, povabljeni!

Ljutomer. Proslava Meškove 60letnice je v Ljutomeru doživela svoj rekord. Proslava se je vršila dne 7. in 8. decembra v Katoliškem domu. Pri večerni proslavi v petek zvečer, kakor tudi v soboto popoldne, je o Meškovem pisateljskem ustvarjanju govoril g. profesor dr. Dornik iz Maribora. Tako lepo in dovršeno, da je lik pesnikove duše vzrastle pred nami. Igralci Ljudske čitalnice pa so obkralj vprizorili Meškov najnovejši božični misterij »Henrik, gobavi vitez«. Pri večerni predstavi je bilo opaziti nekoliko nervoznosti, druga predstava v soboto popoldne pa je bila tako sigurna in dovršena, da so se nekateri čudili, kako naši igralci zmorejo kaj takega. Popolnoma novi kostumi ženskih vlog so zelo ugajali. Občinstvo, ki je prenapolnilo dvorano, je po predstavi metalo cvetje igralcem na oder. Slovesnost je povečal orkester Glasbene družbe, ki je pod vodstvom g. Zacherla krasno zaigral več koncertnih komadov. S to predstavo je ugled Katoliškega doma mnogo pridobil. Fantje in dekleta, le tako naprej! V prosvetnem delu je naše življenje. Ker je igra kakor nalašč za sveti večer, bomo jo za božične praznike še enkrat igrali. — Da pa ne boste mislili, da je naše delo samo zunanje, moramo že sporočiti, da bomo prihodnji teden imeli duhovne vaje za dekleta, v postu pa, če Bog da, za fante. Adventne duhovne vaje za dekleta bo imel g. pater dr. Roman Tominec, frančiškan iz Ljubljane. Začnejo se v nedeljo dne 16. decembra, in se končajo v sredo zjutraj. Trije govori bodo dnevno. Vsa dekleta iz cele fare, še iz sosednih ste dobrodošle, poslušajte se te ugodne prilike, da zopet prenovite svojo notranjost. Ves uspeh našega dela je odvisen od apostolsko prenovljene notranjosti. Da bodo za Božič Vaše duše osrečene! — Požar imamo v bližini Ljutomera vsak teden. Posebno se odlikujeta dve vasi: Slamnjak in Krapje. Na Krapju so zgoreli letos že 4 škednji, v Slamnjaku pa 5 vinčarij. Užga zločin-

ska roka, katera pa dosedaj še ni prišla v roke pravice. — To nedeljo bo blagoslovljen prenovljeni Babičev križ na Podgradju.

Razkrižje pri Ljutomeru. Minuli mesec se je tukajšnji cerkveni pevski zbor pomnožil, da šteje sedaj z naraščanjem 60 članov in članic. Na čelu številnega društva je naš prijatelj domačin Joško Zuman, organist in pevovodja, ki poseduje lepo, precej obširno posestvo v Safarskem in še vendar žrtvuje par večerov na teden za slavo božjo v cerkvi. »Razkrižje« imenovanemu društvu predseduje Zanjčič Blaž, kmetski fant iz Razkrižja. Vesele narave je, obenem pa tudi vseskozi lepega vedenja. Tajnik društva je pa mladenič Josip Štojko, blagajnik pa naš priljubljeni starejši pevec Franc Makovec, posestnik na Razkrižju. Zbor je za dan Brezmadežne prvič skupno nastopil in počastil s kora Brezmadežno s pesmijo »Je mrak končan«.

Laško. Kakor je že čitateljem »Slovenskega gospodarja« znano, so se že pred dvema letoma izvršile pri tukajšnjem rudniku Huđa jama, ki je last Trboveljske premogokepne družbe, večje redukcije ali odpusti delavcev iz službe. Koncem februarja 1933 pa je bilo reduciranih okrog 200 rudarjev in tudi takih, ki so bili že 10 do 20 let v službi pri rudniku, kjer so pustili svojo mladost in zdravje. Umevno je, da so postali reducirani rudarji nevoljni, da se meče ljudi z dela in od kruha na cesto kakor mlade mačke. Prišlo je do zunanjih nastopov v Huđi jami in v Laškem. Radi teh nastopov je bilo zaprtih nekaj vodilnih delavcev v zaporih okrožnega sodišča v Celju, kot preiskovalnem zaporu. Meseca oktobra lanskega leta se je vršila pred okrožnim sodiščem v Celju razprava, kjer je bil obsojen glavni delavski zaupnik Alojzij Lešnik na 20 dni zopora, drugi pa na manjše kazni pogojno in sicer po zakonu o zaščiti države. Proti razsodbi se je Alojzij Lešnik pritožil in sedaj je okrožno sodišče pri prizivni razpravi Lešnika oprostilo vsake kazni. Dovoljujemo pa si vprašanje, ali je v interesu države, da se take zadeve, kjer delavstvo zahteva delo in kruha, proglašajo in opisujejo, kakor bi imele javno-nevaren značaj, kakor je to storil ob priliki omenjenih nastopov neki ljubljanski list? Z oprostilno razsodbo okrožnega sodišča pa so pred javnostjo obsojeni tisti, ki so kazali svetu na protidržavni značaj demonstracij, ki so pa L. Lešnik izrazil nevolje delavcev nad postopanjem družbe. Lešniku na zadoščanju prav iskreno čestitamo!

Rimske toplice. Mošt ali pravzaprav brv čez Savinjo med Rimskimi toplicami in Sv. Marjeto je dovršena. S tem je prebivalcem na obeh bregovih ugodeno. Brv je zgrajena s pomočjo častnega odbora in banovinskega bednostnega fonda. Za prihodnje leto se predvideva razširitev banovinske ceste iz Zidanega mosta v Laško, kar je nujna potreba. Avtomobilski promet na cesti je velik, ker so tukaj v bližini kopališča Laško in Rimske toplice, cesta pa ozka in polna ovinkov. Nedavno se je zgodila pri Sv. Marjeti nesreča: avtomobil je zadel v konja posestnika Šanteja iz Polane pri Jurkloštru. Konj je na licu mesta poginil.

Pri glavobolu, omotici, šumenju v ušesih, porušenem spanju, slabovoljnosti, razdraženosti sezite takoj po staro preizkušeni »**Franz Josefov grančeli**« Poročila višjih zdravnikov v zdraviliščih za želodčne in črevesne bolezni poudarjajo, da je »**Franz Josefov voda**« izborna učinkujoča naravno odvajalno sredstvo. »**Franz Josefov voda**« se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

Iz zagrebške torbe. Tudi drugo predavanje, ki je bilo v prostorih Slomškovega prosvetnega društva v nedeljo dne 2. decembra, popoldne po litanijah, se je prav dobro obneslo. Ljudi je bilo mnogo in zadovoljni so odšli od predavanja. Najprej so slišali nekaj veselih zgodbic iz lovskega življenja, potem pa še resno besedo o naših izseljencih. Bodimo zvesti katoliški veri in slovenskemu jeziku! — Miklavžev večer, ki ga je naše Slomškovo prosvetno društvo priredilo letos prvič, je bil enako zelo lep in zabaven. Obdarovanih je bilo mnogo revnih otrok. Prihodnje leto pa bo, upamo, še lepše. — V nedeljo dne 16. decembra, bo ob pol štirih popoldne v Jeronimski dvorani lepa igra s petjem v petih dejanjih. Naslov ji je: »Revček Andrejček«. Pridite vsi na igro in pripeljite s seboj še svoje znance in prijatelje. Ne bo vam žal!

Mohorjeve knjige.

Pri Družbi sv. Mohorja v Celju so pravkar izšle redne in izredne knjige. Redne knjige so naslednje: **Koledar 1935, Večernice Stiški svobodnjak, Graničarji, Anton Martin Slomšek in 13. zvezek Zgodovine slovenskega naroda.** — Knjige za doplačilo pa so naslednje: **Koček-Sašelj: Slovenski pregovori, reki in prilike**, broš. 21 Din (28), v platno vezan 80 Din (40); **Lichtenberger-Kuret: Hlačkova sestrice**, broš. 18 Din (24), v platno vezano 27 Din (38); **Joža Lovrenčič: Pastir z belo ptico**, broš. 12 Din (16) v platno vezano 21 Din (28), in **Življenje svetnikov**, 10. zvezek 15 Din (20). — Razen teh knjig je izdala Mohorjeva družba pred kratkim tudi te knjige: **Cvetje iz domačih in tujih lofov**, ljudska zbirka dobrih knjig, po izredno nizkih cenah — doslej sta izšla dva zvezka **Simon Gregorčič: Izbrano pesmi**, broš. izvod 9 Din (12), v platno vez. Din 18 (24), ter **Fran Levstik: Martin Krpan**, broš. Din 3 (4), v platno vezan Din 9 (12). **Dr. Kašpar-Oblak: Vitiški iz Konnersreutha**, broš. Din 9 (12), v platno vez. Din 15 (20). **Drago Ulaga: Knjiga o sportu**, broš. Din 33 (44), v platno vezana Din 42 (56). **Ksaver Meško: Henrik gobavi vitez** (božičen misterij), broš. Din 15 (20), v platno vez. Din 21 (28). **Hofmannstal-Zupancič: Slehernik**, broš. Din 21 (28), v platno vez. Din 30 (40). — Omenjene in vse druge knjige iz založbe Družbe sv. Mohorja dobite v vseh knjigarnah. Stevilke v oklepajih pomenijo neudinske cene. Udje Mohorjeve družbe dobijo knjige iz njene založbe po udninskih cenah, če naročijo knjige naravnost pri Družbi sv. Mohorja v Celju. Naročila po pošti se izvršujejo takoj, za naročbo zadostuje dopisnica, na kateri točno navedite, katere knjige želite. Seznam vseh knjig Vam pošilja brezplačno Družba sv. Mohorja v Celju.

Trgovci in obrtniki!

Novoletno reklamo stenskih koledarjev z bloki vam najugodneje natisno

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

kjer imate tudi veliko izbiro. Ne odlašajte z naročili, da jih boste pravočasno imeli!